

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

قوه قضائیه

یکشنبه دوازدهم اردیبهشت ماه ۱۴۰۰

سال هفتاد و هفتم شماره ۲۲۱۷۲

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - رویه‌های قضائی - عهدنامه‌ها - آئیننامه‌ها

WWW.RRK.IR
WWW.DASTOUR.IR

تصویب‌نامه‌ها - تصمیم‌نامه‌ها - اساسنامه‌ها و آگهیها

تک شماره ۴۵۰۰ تومان

صفحه	دستگاه اجراءکننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۲	وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت اطلاعات سازمان برنامه و بودجه کشور	۱۴۰۰/۱/۲۹	تصویب‌نامه در خصوص اقدامات وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات جهت حفظ حق دسترسی شهروندان و کاربران به خدمات فضای مجازی
۲	وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت جهاد کشاورزی - سازمان برنامه و بودجه کشور - سازمان اداری و استخدامی کشور	۱۴۰۰/۲/۱	تصویب‌نامه در خصوص بخشی از وظایف حاکمیتی وزارت جهاد کشاورزی
۲	وزارت کشور - سازمان اداری و استخدامی کشور	۱۴۰۰/۲/۵	تصویب‌نامه در خصوص تعیین مشاغل سخت و زیان آور سازمان / واحدهای آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری‌های کشور
۲	وزارت دادگستری - وزارت کشور - وزارت ورزش و جوانان - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی - وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی	۱۴۰۰/۲/۱	آیین‌نامه نحوه و مرجع صدور مجوز تولید، عرضه یا حمل ادوات موضوع تبصره (۲) الحاقی ماده (۶۱۷) قانون مجازات اسلامی (کتاب پنجم - تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده)
۳	سازمان اداری و استخدامی کشور	۱۴۰۰/۲/۱	منشور اخلاقی و اداری و اخلاق حرفه‌ای کارگزاران نظام
۴	وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت نیرو وزارت نفت - سازمان برنامه و بودجه کشور	۱۴۰۰/۲/۵	آیین‌نامه اجرایی بند (ه) تبصره (۶) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور
۴	وزارت نیرو - وزارت امور اقتصادی و دارایی وزارت جهاد کشاورزی - وزارت صنعت، معدن و تجارت - سازمان حفاظت محیط زیست	۱۴۰۰/۲/۵	اصلاح تصویب‌نامه شماره ۱۳۹۹۳۹/۱۳۹۹۳۹-ت/۵۷۳۷۹ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲
۵	وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی - وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات - وزارت اطلاعات - وزارت نفت وزارت کشور - سازمان برنامه و بودجه کشور سازمان اداری و استخدامی کشور - سازمان صدا و سیما - جمهوری اسلامی ایران - معاونت حقوقی رئیس جمهور - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اتاق بازرگانی، صنایع، معدن و کشاورزی ایران	۱۴۰۰/۲/۵	اصلاح آیین‌نامه نحوه فعالیت دستگاه‌های اجرایی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت
۵	وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت دادگستری وزارت کشور - وزارت صنعت، معدن و تجارت وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران	۱۴۰۰/۲/۵	اصلاح انتهای بند (۱) ماده (۲) آیین‌نامه اجرایی تبصره (۱) ماده (۵) مکرر قانون صدور چک
۵	وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی	۱۳۹۹/۱۲/۱۹	رأی شماره‌های ۱۹۶۳ و ۱۹۶۴ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال دستورالعمل شماره ۳ اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی موضوع نامه شماره ۲۸۱۰۵ - ۱۳۸۷/۳/۲۲
۶	وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی	۱۳۹۹/۱۲/۱۹	رأی شماره ۱۹۵۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال قسمت توضیح ۲ فصل دوم و اطلاق بند ۳ بخش (ب) فصل سوم شیوه‌نامه چگونگی تشکیل و تکمیل پرونده‌های بیمه بیکاری (مصوب اردیبهشت سال ۱۳۹۵)
۷	وزارت نفت	۱۳۹۹/۱۰/۱۶	رأی شماره ۱۷۳۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال بخشنامه‌های شماره ۱۸۳۰۲ - ۱۳۹۴/۱/۱۲ - ۱۳۹۴/۱/۱۲ مدیرکل تدوین و هماهنگی مقررات اداری و استخدامی وزارت نفت و قسمت آخر بخشنامه‌ی شماره ۷۸۵۹۰ - ۱۳۹۸/۲/۲۵ معاون توسعه مدیریت و سرمایه‌انسانی وزارت نفت

قوانین و مقررات عمومی

شماره ۱۰۲۰۱/ت/۵۸۷۲۰هـ

۱۴۰۰/۲/۲

تصویب نامه در خصوص اقدامات وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات جهت حفظ حق دسترسی شهروندان و کاربران به خدمات فضای مجازی

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات - وزارت امور اقتصادی و دارایی

وزارت اطلاعات - سازمان برنامه و بودجه کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۱/۲۹ به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های ارتباطات و فناوری اطلاعات، امور اقتصادی و دارایی و اطلاعات و سازمان برنامه و بودجه کشور و به استناد ماده واحده قانون اجازه تعیین و وصول حق امتیاز فعالیت بخش غیردولتی در زمینه پست و مخابرات - مصوب ۱۳۹۲ - تصویب کرد:

به منظور حفظ حق دسترسی شهروندان و کاربران به خدمات فضای مجازی در صورتی که کارورها خارج از ترتیبات تعیین شده قانونی، محدودیت، اختلال یا انسداد در نرم‌افزارها، تارنماها (وب‌گاه‌ها)، برنامه‌های کاربردی و سایر خدمات مبتنی بر فضای مجازی به وجود آورند، وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات (سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی که در این تصویب‌نامه به اختصار "سازمان" نامیده می‌شود) اقدامات زیر را به عمل می‌آورد:

۱- سازمان موظف است با جمع‌آوری مستندات فنی، ظرف (۲۴) ساعت محدودیت، اختلال یا انسداد را به کارورها اعلام و همزمان، مراتب محدودیت، اختلال یا انسداد را در پایگاه اطلاع‌رسانی خود منتشر کند.

۲- در صورتی که کارورها ظرف (۲۴) ساعت از زمان اعلام سازمان نسبت به رفع محدودیت، اختلال یا انسداد اقدام نکنند، سازمان موظف است تا زمان رفع تخلف روزانه تا سقف پانصد میلیارد (۵۰۰.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال کارور متخلف را جریمه کند. کارور موظف است با اعلام سازمان مبالغ را به حساب خزانه‌داری کل کشور واریز نماید.

۳- در صورتی که پس از یک هفته از اعلام سازمان، کارور نسبت به رفع محدودیت، اختلال یا انسداد اقدام نکند، سازمان مجاز است با رعایت وظایف و اختیارات مقرر در اساسنامه و دیگر قوانین و مقررات مربوط، علاوه بر جریمه تعیین شده در بند (۲) این تصویب‌نامه، نسبت به تعلیق (لغو موقت) یا کاهش مدت اعتبار پروانه کارور حداکثر به مدت دو سال اقدام کند.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۱۱۸۰۰/ت/۵۸۰۳۸هـ

۱۴۰۰/۲/۶

تصویب‌نامه در خصوص بخشی از وظایف حاکمیتی وزارت جهاد کشاورزی

وزارت امور اقتصادی و دارایی

وزارت جهاد کشاورزی

سازمان برنامه و بودجه کشور

سازمان اداری و استخدامی کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۲/۱ به پیشنهاد شماره ۶۱/۷۸۷۳۶ مورخ ۱۳۹۹/۶/۲ وزارت امور اقتصادی و دارایی و به استناد بند (الف) ماده (۱۳) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی - مصوب ۱۳۸۷ - تصویب کرد:

۱- تعیین خط‌مشی و ضوابط مناسب در جهت تولید، تکثیر، تدارک، توزیع، حمل و نقل و خرید و فروش نهاده، از وظایف شرکت سهامی خاص خدمات حمایتی کشاورزی منتزع و به عنوان وظایف حاکمیتی به وزارت جهاد کشاورزی منتقل می‌شود.

۲- پیش‌بینی و تأمین اعتبارات لازم جهت کمک به عمران و احیای مراتع کشور و تولیدکنندگان علوفه داخلی با رعایت ضوابط و مقررات مربوط، از وظایف شرکت پشتیبانی امور دام کشور منتزع و به عنوان وظایف حاکمیتی به وزارت جهاد کشاورزی منتقل می‌شود.

۳- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است با همکاری سازمان اداری و استخدامی کشور ظرف سه ماه پیشنهاد لازم را در خصوص شناسایی و واگذاری وظایف تصدی‌گری سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران به بخش غیردولتی نظیر اتحادیه‌ها و تعاونی‌های بخش

کشاورزی و همچنین واگذاری وظایف حاکمیتی آن به وزارت جهاد کشاورزی در چارچوب ماده (۱۱۵) قانون مدیریت خدمات کشوری تنظیم و به شورای عالی اداری ارایه نماید.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۱۲۵۱۴/ت/۵۷۸۴۷هـ

۱۴۰۰/۲/۷

تصویب‌نامه در خصوص تعیین مشاغل سخت و زیان‌آور سازمان / واحدهای آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهرداری‌های کشور

وزارت کشور - سازمان اداری و استخدامی کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۲/۵ به پیشنهاد وزارت کشور و تأیید شورای توسعه مدیریت و سرمایه انسانی و به استناد ماده (۸۴) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و در اجرای بند (۵) آیین‌نامه اجرایی قانون نحوه بازنشستگی جانبازان انقلاب اسلامی ایران و جنگ تحمیلی و معلولین عادی و شاغلین مشاغل سخت و زیان‌آور موضوع تصویب‌نامه شماره ۴۵۶۶۴/ت/۶۵۲ مورخ ۱۳۶۸/۵/۳۰ تصویب کرد:

۱- مشاغل سخت و زیان‌آور سازمان / واحدهای آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهرداری‌های کشور و درجه سخت و زیان‌آور بودن این مشاغل به شرح جدول زیر تعیین می‌شود:

عنوان مشاغل	درجه سختی و زیان‌آور
آتش نشان	۳
آتش نشان (راننده)	۳
معاون نوبت کاری (شیفت)	۳
فرمانده نوبت کاری (شیفت)	۳
رییس ایستگاه	۳
مدیر عملیاتی منطقه	۳
رییس مرکز ستاد عملیاتی	۳
معاون عملیات	۳

۲- مشمولین قانون کار، تابع مقررات مربوط به خود هستند.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۱۱۳۹۹/ت/۵۶۵۰۷هـ

۱۴۰۰/۲/۵

وزارت دادگستری - وزارت کشور

وزارت ورزش و جوانان

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۲/۱ به پیشنهاد وزارتخانه‌های دادگستری و کشور (با همکاری نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران) و به استناد تبصره (۲) ماده واحده قانون الحاق دو تبصره به ماده (۶۱۷) قانون مجازات اسلامی (کتاب پنجم - تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده) - مصوب ۱۳۹۶ - ، آیین‌نامه نحوه و مرجع صدور مجوز تولید، عرضه یا حمل ادوات موضوع تبصره (۲) الحاقی ماده مذکور را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین‌نامه نحوه و مرجع صدور مجوز تولید، عرضه یا حمل ادوات

موضوع تبصره (۲) الحاقی ماده (۶۱۷) قانون مجازات اسلامی

(کتاب پنجم - تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده)

ماده ۱- ادوات مشمول این آیین‌نامه عبارتند از قمه، شمشیر، قداره و پنجه بوکس که در موارد ورزشی، نمایشی، آموزشی و نیاز ضروری اشخاص (استفاده شغلی یا دفاع شخصی) به کار گرفته می‌شوند.

ماده ۲- کلیه اشخاصی که در امر تولید و عرضه ادوات مشمول این آیین‌نامه فعالیت داشته و یا متقاضی فعالیت در این حوزه‌ها می‌باشند، مکلفند علاوه بر اخذ پروانه کسب برابر ضوابط و مقررات مربوط، قبل از هرگونه فعالیت حسب مورد نسبت به اخذ مجوز از

تبصره - پیروان اقلیت‌های دینی مصرح در اصل (۱۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، سوگندنامه را با ذکر نام کتاب آسمانی خود قرائت کرده و متن امضاشده توسط آنان با ذکر نام کتاب آسمانی خودشان خواهد بود:

«سوگندنامه»

بسم الله الرحمن الرحيم

اکنون که به عنوان یکی از کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران، افتخار خدمتگزاری به میهن عزیز اسلامی و هموطنانم برای من فراهم شده است، در برابر قرآن مجید به خداوند متعال سوگند یاد می‌کنم که با عزمی راسخ تمام تلاش خود را برای انجام وظایف شغلی و مسئولیت‌های قانونی در چهارچوب اصول حاکم بر اخلاق حرفه‌ای کارگزاران نظام به کار گیرم و در همه حال به قانون اساسی، قوانین و مقررات حاکم و آیین رفتار حرفه‌ای و اخلاقی و فرهنگ سازمانی دستگاه متبوع خود پایبند باشم و از هیچ کوششی در جهت حرکت به سمت آرمان‌های بلند انقلاب اسلامی و توسعه و اعتلای نظام اداری و سازمان متبوع خود و خدمت به مردم دریغ نورزم.

ماده ۵ - اصول حاکم بر منشور به شرح زیر است:

- ۱- تقوای الهی، توجه عملی به شئون و شعایر دینی، تهذیب اخلاق فرد و اجتماعی.
- ۲- حاکمیت قانون در مناسبات اداری.
- ۳- رعایت کرامت و شرافت انسانی و صیانت از حقوق شهروندان.
- ۴- عدالت‌محوری و عدم تبعیض ناروا.
- ۵- نظم کاری و انضباط فردی و گروهی.
- ۶- شفافیت در فرایند و عملکرد کاری، پاکدستی و عدم سوءاستفاده از موقعیت شغلی.
- ۷- وجدان کاری، مسئولیت‌پذیری و پاسخگویی متناسب با وظایف و اختیارات.
- ۸- امانت‌داری، صرفه‌جویی و استفاده بهینه از منابع و بیت‌المال و اهتمام در نگهداری آنها.
- ۹- تعهد و وفاداری به اهداف و مأموریت‌های سازمان و حفظ اسرار سازمانی.
- ۱۰- انتقادپذیری و ارتقای مستمر توان علمی، تخصصی و مهارتی.
- ۱۱- همکاری و هم‌اندیشی با همکاران برای تولید، تبادل و انتقال دانش و تجربیات با هدف رسیدن به بلوغ سازمانی.
- ۱۲- خلاقیت، ابتکار و بهبود مستمر بهره‌وری فردی و سازمانی.
- ۱۳- خردمندی، بردباری و اعتدال در رفتار و گفتار.
- ۱۴- آراستگی، نزاکت، خوش‌خلقی و شادابی در محیط کار.
- ۱۵- شایسته‌سالاری، توجه به تعهد و تخصص در انتصابات و جانشین‌پروری.
- ۱۶- بی‌طرفی در رسیدگی به موضوعات و عدم تعارض منافع بین کارمند و ارباب رجوع.

ماده ۶ - مفاد منشور و تعهدات کارگزاران نظام به شرح زیر است:

- الف - به رعایت نظم و انضباط در انجام فعالیت‌ها و حضور به موقع در سازمان توجه نمایم.
- ب - در انجام وظایف و مسئولیت‌ها پشتکار و جدیت داشته و آنها را با دقت، صحت و به موقع انجام دهم.
- پ - سعی نمایم تا دانش خود را در زمینه فعالیت‌های سازمانی به‌روز نموده و دانش و تجربه خود را با توانمندی و ابتکار در انجام فعالیت‌های اداری و سازمانی به کار گیرم.
- ت - به ایده‌ها و افکار جدید ارزش قایل شده و برای اجرایی کردن آنها به شکل منطقی در دستگاه اجرایی متبوع و نظام اداری تلاش کنم.
- ث - برای افزایش بهره‌وری خود و سازمان با استفاده از روش‌های علمی و تجارب دیگران در حیطه فعالیت خود تلاش کنم.
- ج - از امکانات، تجهیزات و سرمایه‌های نظام اداری حفاظت نموده و در استفاده مؤثر و مطلوب از آنها بکوشم.

ادارات ورزش و جوانان، فرهنگ و ارشاد اسلامی و میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی اقدام نمایند.

تبصره - صاحبان واحدهای صنفی موجود که در امر تولید و عرضه ادوات مشمول این آیین‌نامه فعالیت داشته و فاقد مجوز موضوع این ماده هستند، مکلفند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه حسب مورد به دستگاه‌های فوق مراجعه و با تسلیم تقاضای کتبی و ارائه مدارک لازم نسبت به اخذ مجوز مذکور اقدام نمایند. در غیر این صورت، پس از پایان مهلت مقرر و عدم اخذ مجوز مذکور مطابق مقررات مربوط نسبت به تعطیلی واحد صنفی متخلف اقدام خواهد شد.

ماده ۳ - مرجع صدور مجوز حمل ادوات مشمول این آیین‌نامه برای استفاده شغلی یا دفاع شخصی، نیروی انتظامی شهرستان مربوط می‌باشد.

ماده ۴ - مرجع صدور مجوز حمل ادوات مشمول این آیین‌نامه در موارد ورزشی اعم از آموزش دفاع شخصی و حرکات نمایشی ورزشی، اداره ورزش و جوانان شهرستان مربوط می‌باشد.

ماده ۵ - مرجع صدور مجوز حمل ادوات مشمول این آیین‌نامه برای امور نمایشی، اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرستان مربوط می‌باشد.

ماده ۶ - افراد دارای شرایط زیر از دریافت مجوز حمل ادوات مشمول این آیین‌نامه محرومند:

- ۱- سابقه محکومیت کیفری موثر مرتبط؛
- ۲- اختلال روحی و روانی؛
- ۳- اشتها به شرارت و درگیری؛
- ۴- محکومیت به سوء استفاده از تجهیزات دفاع شخصی.

ماده ۷ - مراجع صدور مجوز حمل ادوات مشمول این آیین‌نامه، ضمن صدور مجوز یادشده نسبت به تعیین نوع وسیله، مدت زمان اعتبار و محدوده جغرافیایی برای حمل آن اقدام خواهند کرد.

ماده ۸ - مجوزهای حمل موضوع این آیین‌نامه به اعتبار اشخاص صادر می‌شود و قابل انتقال به غیر نیست.

ماده ۹ - تصمیم صادره از سوی مراجع ذیصلاح موضوع این آیین‌نامه قابل اعتراض در دیوان عدالت اداری است.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۱۱۴۱۱/ت/۵۲۶۱۲-۱۴۰۰/۲/۵

سازمان اداری و استخدامی کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۲/۱ به پیشنهاد سازمان اداری و استخدامی کشور و به استناد تبصره (۱) ماده (۲۵) قانون مدیریت خدمات کشوری - مصوب ۱۳۸۶، منشور اخلاقی و اداری و اخلاق حرفه‌ای کارگزاران نظام را به شرح زیر تصویب کرد:

منشور اخلاقی و اداری و اخلاق حرفه‌ای کارگزاران نظام

- ماده ۱ -** در این تصویب‌نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌رود:
- ۱- دستگاه‌های اجرایی: دستگاه‌های موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری.
 - ۲- کارگزاران نظام: تمامی مقامات موضوع ماده (۷۱) قانون مدیریت خدمات کشوری، مدیران و کارکنان مشغول خدمت در دستگاه‌های اجرایی.
 - ۳- منشور: منشور اخلاقی و اداری و اخلاق حرفه‌ای کارگزاران نظام.
 - ۴- سوگندنامه: سوگندنامه کارگزاران نظام.

ماده ۲ - کلیه دستگاه‌های اجرایی مکلفند در چهارچوب این منشور متناسب با مأموریت‌های خود، آیین رفتار حرفه‌ای و اخلاقی کارکنان خود را تدوین نمایند.

ماده ۳ - کلیه دستگاه‌های اجرایی مکلفند در استخدام کارکنان خود، پس از طی مراحل گزینش و در بدو اشتغال به کار افراد، تمهیدات لازم برای ادای سوگند و امضای منشور و آیین رفتار حرفه‌ای و اخلاقی توسط آنان را فراهم کرده و سوگندنامه و منشور امضاشده را در پرونده کارگزینی آنان نگهداری نمایند.

ماده ۴ - کارگزاران نظام موظفند در بدو ورود به خدمت، سوگند زیر را ادا کرده و امضاء نمایند.

۳- حوادث تحت پوشش: حوادث موضوع ماده (۱۲) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) - مصوب ۱۳۹۳ - .

۴- ذینفعان بیمه‌نامه: مشترکین و مصرف‌کنندگان مجاز گاز طبیعی و برق واحدهای مسکونی و تجاری اعم از شهری و روستایی و سکونت‌گاهی عشایری و کلیه اشخاص زیان‌دیده ناشی از حوادث تحت پوشش

ماده ۲- سقف مبلغ مناقصه، معادل سقف اعتبارات مندرج در ردیف‌های مربوط در جدول شماره (۹) قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور و در حد وصولی ردیف‌های درآمدی (۱۶۰۱۸۵) و (۱۶۰۱۸۶) جدول شماره (۵) قانون مذکور و براساس نرخ‌های مندرج در مفاد بند (ه) تبصره (۶) قانون یاد شده و شامل واحدهای مسکونی و تجاری در پایان سال ۱۳۹۹ با پوشش تمامی مشترکین جدید در قالب بیست و پنج درصد (۲۵٪) افزایش یا کاهش حجم قرارداد منعقد شده است.

ماده ۳- نحوه برگزاری مناقصه از طریق سازوکار قانون برگزاری مناقصات - مصوب ۱۳۸۳ - به صورت عمومی یا محدود براساس بالاترین میزان تعهدات پیشنهادی بیمه‌گران است.

ماده ۴- قراردادهای به نحوی تنظیم خواهد شد که حوادث احتمالی از ابتدای هر سال تا پایان همان سال را تحت پوشش قرار دهد.

ماده ۵ - میزان تعهدات شرکت‌های بیمه‌گر حداقل معادل تعهدات مناقصه سال قبل و متناسب با حق بیمه مصوب سال جاری است.

ماده ۶- مبنای محاسبه بیمه واحدهای تجاری براساس مشترکین شناسایی شده است. **تبصره ۱-** خسارت‌های انسانی ناشی از آسیب به واحدهای تجاری و مسکونی یکسان است.

تبصره ۲- سایر شرایط مربوط تعهدات بیمه‌گر و پرداخت خسارت، تابع قراردادهای منعقد شده با بیمه‌گر و بیمه‌گذار است.

ماده ۷- شرکت‌های بیمه‌گر با هماهنگی وزارتخانه‌های نفت و نیرو مکلفند با صدور بیمه‌نامه، مشترکین را از حقوق خود مطلع و متناسب با مبالغ دریافتی شرکت بیمه مربوط، خسارات وارد شده را جبران نمایند. شرکت‌های بیمه‌گر منطقه، حوادث ناشی از موضوع بند (ه) تبصره (۶) قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور را در کمتر از دو ماه بررسی و حداکثر تا سه ماه پرداخت می‌نمایند خواه حوادث در بیرون یا داخل منزل اتفاق افتاده باشد.

تبصره - شرکت‌های بیمه‌گر موظفند شرایط و ضوابط بیمه مشترکین برق و گاز را از طریق درگاه (پورتال) خود اعلام نمایند. شرکت‌های برق و گاز پس از عقد قرارداد با شرکت‌های بیمه‌گر برای یکبار نسبت به اطلاع‌رسانی به مشترکین از طریق پیامک اقدام نمایند.

ماده ۸ - وزارتخانه‌های نفت و نیرو موظفند گزارش عملکرد این آیین‌نامه از قبیل اعتبار دریافتی و خسارت‌های پرداختی را در مقاطع زمانی شش ماهه به سازمان برنامه و بودجه کشور و کمیسیون‌های برنامه و بودجه و محاسبات و انرژی مجلس شورای اسلامی ارسال کنند.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۱۲۵۴۵/ت/۵۸۷۲۵ هـ - ۱۴۰۰/۲/۷

اصلاح تصویب‌نامه شماره ۱۳۹۹۳۹/ت/۵۷۳۷۹ هـ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲

وزارت نیرو - وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت جهاد کشاورزی

وزارت صنعت، معدن و تجارت - سازمان حفاظت محیط زیست

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۲/۵ به پیشنهاد شماره ۴۵۲۵۷/۸۲۳۴ مورخ ۱۴۰۰/۱/۲۹ معاونت حقوقی رییس‌جمهور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

تصویب‌نامه شماره ۱۳۹۹۳۹/ت/۵۷۳۷۹ هـ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲ به شرح زیر اصلاح می‌شود:
۱- در بند (۴) عبارت "حساب خزانه" به عبارت "حساب درآمدهای عمومی مربوط" اصلاح می‌شود.

۲- تبصره بند (۵) حذف می‌شود.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

چ - در انجام فعالیت‌ها و تعاملات، روابط و مناسبات از قبیل خویشاوندی، قومی، نژادی، مذهبی و رویکرد تبعیض‌آمیز جنسیتی را در تصمیمات و اقدامات خود تأثیر ندهم.

ح - روحیه انتقادپذیری داشته و انتقادات سازنده دیگران را به عنوان فرصتی برای اصلاح و بهبود خود و فعالیت‌هایم بدانم.

خ - با رعایت موازین اخلاقی و اداری، وظایف خود را به نحو احسن در راه خدمت به مردم انجام دهم.

۲- رفتار و برخورد با ارباب رجوع و همکاران:

الف - مردم و شهروندان به عنوان ذی‌حق و ولی‌نعمت برای نظام اداری هستند. تلاش می‌کنم با ایجاد ارتباط مناسب و ارائه خدمت بهتر، تصویری مثبت از دستگاه اجرایی و نظام اداری در ذهن آنان ایجاد کنم.

ب - به مراجعه‌کنندگان به صورت عادلانه و در چهارچوب قوانین، مقررات و ضوابط، خدمت ارائه دهم.

پ - در محدوده وظایف شغلی، اطلاعات و راهنمایی‌های لازم مناسب به ارباب رجوع ارائه دهم و در زمینه خدمات دستگاه متبوع، شفاف‌سازی نمایم.

ت - خواسته‌های قانونی ارباب رجوع را در چهارچوب وظایف خود با صحت، دقت و سرعت و بدون تشریفات زاید اداری و تحمیل هزینه اضافی به آنان ارائه دهم.

ث - به ارباب رجوع احترام گذاشته و در استقبال و صحبت با آنان گشاده‌رو باشم.

ج - به نظرات، پیشنهادات و بازخوردهای شهروندان و مراجعه‌کنندگان به عنوان منبعی گرانبها برای بهبود عملکرد خود و سازمان متبوع نگاه کرده و با دید منطقی به آنها توجه کنم.

چ - به نظم و آراستگی شخصی و محل کار خود توجه کنم.

ح - سعی می‌کنم تا فرهنگ تکریم ارباب رجوع، پاسخگویی و گره‌گشایی از مشکلات مردم و مراجعان به یک ارزش حاکم در نظام اداری تبدیل شود.

خ - روحیه کارجمعی را در خود تقویت کرده و در انجام فعالیت‌های گروهی مشارکت جو و مشارکت‌پذیر باشم.

د - روحیه قدردانی از اقدامات مثبت و مفید دیگران را در خود تقویت کرده و سعی نمایم که این امر را در بین همکاران اشاعه دهم.

ذ - دانش، تجربه و توانمندی‌های خود را با سعه صدر در اختیار همکاران قرار داده و در ارتقای توانمندی‌های آنان کوشا باشم.

ر - تا حد ممکن در حل مشکلات شغلی همکاران تلاش نمایم و از تجسس در زندگی خصوصی آنان و ارباب رجوع پرهیز نمایم.

ماده ۷- تصویب‌نامه شماره ۲۳۱۴۳۰/ت/۴۳۹۱۴ ک مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۱ لغو می‌شود.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۱۲۵۴۰/ت/۵۸۷۲۷ هـ - ۱۴۰۰/۲/۷

وزارت امور اقتصادی و دارایی

وزارت نیرو - وزارت نفت

سازمان برنامه و بودجه کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۲/۵ به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان برنامه و بودجه کشور و به استناد بند (ه) تبصره (۶) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور، آیین‌نامه اجرایی بند یادشده را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین‌نامه اجرایی بند (ه) تبصره (۶) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور

ماده ۱- در این آیین‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

۱- بیمه‌گزار: شرکت ملی گاز ایران و شرکت مادر تخصصی مدیریت تولید، انتقال و توزیع نیروی برق ایران حسب مورد به نمایندگی از طرف مشترکین گاز و برق

۲- بیمه‌گر: شرکت بیمه‌ای که متعهد به ارائه پوشش بیمه‌ای و جبران خسارت‌های واردشده به ذی‌نفعان طبق مفاد این آیین‌نامه و قرارداد مربوط است.

شماره ۱۲۵۴۶/ت/۵۸۷۳۱

اصلاح آیین‌نامه نحوه فعالیت دستگاه‌های اجرایی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت امور اقتصادی و دارایی

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات - وزارت اطلاعات - وزارت نفت - وزارت کشور

سازمان برنامه و بودجه کشور - سازمان اداری و استخدامی کشور

سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران - معاونت حقوقی رییس جمهور

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران - اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۲/۵ به پیشنهاد شماره ۴۵۲۵۲/۹۰۶۹ مورخ ۱۴۰۰/۱/۳۰

معاونت حقوقی رییس‌جمهور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی

جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

آیین‌نامه نحوه فعالیت دستگاه‌های اجرایی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت موضوع

تصویب‌نامه شماره ۱۳۶۱۵۹/ت/۵۵۵۲۸۹ مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۲۵ و اصلاح بعدی آن موضوع

تصویب‌نامه شماره ۱۳۹۹۰۷/ت/۵۸۵۱۹ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲ به شرح زیر اصلاح می‌شود:

۱- در ماده (۱۱)، عبارت "و معاملات بین‌المللی" حذف می‌شود.

۲- در تبصره (۱) ماده (۱۳)، قبل از عبارت "به استثنای الزام چاپ آگهی در

روزنامه‌های کثیرالانتشار" عبارت "مطابق برنامه زمان‌بندی (۵) ساله" اضافه می‌شود.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۱۲۴۸۳/ت/۵۸۰۸۵

اصلاح انتهای بند (۱) ماده (۲) آیین‌نامه اجرایی تبصره (۱) ماده (۵)

مکرر قانون صدور چک

وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت دادگستری - وزارت کشور

وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۲/۵ به پیشنهاد شماره ۶۰/۱۶۶۱۷۰ مورخ ۱۳۹۹/۷/۷

وزارت صنعت، معدن و تجارت و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی

جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

در انتهای بند (۱) ماده (۲) آیین‌نامه اجرایی تبصره (۱) ماده (۵) مکرر قانون صدور

چک موضوع تصویب‌نامه شماره ۷۲۲۰۸/ت/۵۶۵۷۹ مورخ ۱۳۹۸/۶/۱۲، عبارت "در

موارد خاص شورا می‌تواند شرط موضوع این بند را با سی درصد (۳۰٪) کاهش مبنای

تصمیم‌گیری قرار دهد." اضافه می‌شود.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۹۸۰۳۸۹۹

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه

۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۹۶۴ و ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۹۶۴ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۹ با موضوع:

«ابطال دستورالعمل شماره ۳ اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه

اجتماعی موضوع نامه شماره ۲۸۱۰۵ - ۱۳۸۷/۳/۲۲» جهت درج در روزنامه رسمی به

پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۲/۱۹ شماره دادنامه: ۱۹۶۴ - ۱۹۶۳

شماره پرونده: ۹۹۰۰۳۴۰ و ۹۸۰۳۸۹۹

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکیان: ۱- آقای سعید کنعانی ۲- شرکت فردانگار تاجمیر

موضوع شکایت و خواسته: ابطال دستورالعمل شماره ۳ اداره کل تنظیم و نظارت

بر روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی موضوع نامه شماره ۲۸۱۰۵ - ۱۳۸۷/۳/۲۲

گردش کار: شاکیان به موجب دادخواست جداگانه ای ابطال دستورالعمل شماره ۳ اداره

کل تنظیم و نظارت بر روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی موضوع نامه شماره ۲۸۱۰۵

- ۱۳۸۷/۳/۲۲ را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده اند که:

الف - متن دادخواست آقای سعید کنعانی:

"خروج از حیطة اختیارات: دادنامه شماره ۱۶۹۲ - ۱۳۹۷/۸/۱ کلاسه ۱۱۹۶/۹۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مقرر می‌دارد: تنظیم و تهیه دستورالعمل، آیین‌نامه و بخشنامه در صلاحیت مدیرکل روابط کار نیست. بنابراین دستورالعمل معترض‌عنه که به صرف التفات و اکتفاء به نظر مدیرکل روابط کار انشاء شده، با دادنامه فوق‌الاشعار مغایر و در خور نقض است چرا که جواز قانونی جهت تعیین تکلیف برای مراجع حل اختلاف کار مشاهده نمی‌شود تا به اتکای آن وحدت رویه و قاعده آمره و لازم‌الاجرا ابلاغ گردد. مضافاً تفسیر قانون بنا به اصل ۷۳ قانون اساسی در صلاحیت مجلس شورای اسلامی است و چنانچه برای محاسبه مطالبات مرخصی، نیاز به ایجاد استثناء و محرومیت از برخی اجزاء و عناوین مزدی باشد یا بخواهند با تفسیر مزد و ملاک پرداخت مطالبات مانده مرخصی، دامنه شمول قانون را محدود و مضیق نمایند، صرفاً در قالب قانون و توسط مجلس امکان‌پذیر بوده و از حیطة اختیارات مقام اداری خارج است.

مغایرت با قانون: رأی وحدت رویه شماره ۸۶۱ - ۱۳۸۷/۱۲/۱۳ کلاسه پرونده ۸۷۴/۸۷ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری اشعار می‌دارد: نظر به اینکه مرخصی ذخیره شده ایامی است که کارگر مشمول قانون کار با وجود حق استفاده از مرخصی با دریافت مزد قانونی، از آن برخوردار نشده، بلکه عملاً به کار اشتغال داشته، بنابراین استحقاق او به استفاده از تمام دریافتی ایام اشتغال به خدمت بر اساس قانون کار و مقررات مربوط به آن محرز است. بنابراین مرخصی استحقاقی در مقاطع و ایامی از ماه موجب محرومیت از تمام یا برخی از عناوین مزدی نمی‌شود و نمی‌توان به بهانه مرخصی، مبلغی را از مزد ماهیانه برداشت و کسر نمود زیرا به تجویز مادتين ۴۳ و ۶۴ قانون کار، برای مدت مرخصی استحقاقی، مزد پرداخت می‌شود که در بردارنده تمام دریافتی‌های ایام اشتغال است. چنانچه کارگر از حق قانونی مرخصی صرف نظر نماید، به دلالت مواد ۶۶ و ۷۱ قانون مذکور، مزد مرخصی ذخیره شده را دریافت می‌نماید و در این خصوص استثناء با محدودیتی برای عناوین و اجزاء مزد در نظر گرفته نشده و مستحق دریافت تمام دریافتی‌های ایام اشتغال که مزد نام دارد، می‌باشد. مضافاً هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با صدور دادنامه شماره ۳۳۲۸ - ۱۳۹۸/۱۱/۲۹ کلاسه ۹۸۰۰۹۷۹ در مقام تعریف مزد بدین شرح برآمده است: بر مبنای مواد ۲۴ و ۳۱ قانون کار، ملاک محاسبه و پرداخت حق سنوات، مطلق حقوق و مزد کارگر است که همه عناوین مقرر در مواد ۳۴ و ۳۵ قانون یاد شده را دربر می‌گیرد. بنابراین تمام دریافتی‌های کارگر تحت هر نام که شامل همه عناوین مقرر در ماده ۳۴ قانون کار می‌باشد مزد یا حقوق نامیده می‌شود و از آنجا که ملاک محاسبه مانده مرخصی، مزد بوده لذا نمی‌توان با ایجاد استثناء کارگران را از دریافت تمام اجزا و عناصر مزد برای مرخصی ذخیره شده محروم نمود."

ب - متن دادخواست شرکت فردانگار تاجمیر»

" احتراماً به استحضار می‌رساند ماده ۳۶ قانون کار و تبصره‌های آن، مزد ثابت را مجموع مزد شغل و مزایای ثابت پرداختی از قبیل پایه سنوات، مزایای سختی کار، سرپرستی و فوق‌العاده شغل تعریف کرده که مبنای محاسبه اضافه کار، عیدی و سنوات قرارداد می‌گیرد و در تبصره ۳ ماده فوق تأکید می‌کند کمک هزینه مسکن، خوار و بار، عائله مندی و پاداش افزایش تولید جزو مزد ثابت محسوب نمی‌شود. در دستورالعمل شماره ۳ اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار، برای پرداخت مرخصی استفاده نشده از عبارت «تمام پرداختی‌هایی که در روزهای کار به کارگر تعلق می‌گیرد» استفاده نموده که مغایر با تبصره ۳ ماده ۳۶ می‌باشد. به عبارتی تأکید دارد در خرید مرخصی، حق اولاد، بن و مسکن نیز باید لحاظ شود. کارمندی که یک سال قرارداد داشته، ۱۲ ماه حق اولاد، بن و مسکن دریافت نموده و اکنون بابت خرید مرخصی چگونه این موارد را مجدد دریافت خواهد کرد؟ خواهشمند است در صورت امکان دستورات لازم را در این خصوص مبذول فرمایید."

متن مقرر مورد شکایت به شرح زیر است:

" دستورالعمل شماره ۳ اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار

«به موجب ماده ۷۱ قانون کار جمهوری اسلامی ایران در صورت فسخ یا خاتمه قرارداد کار یا بازنشستگی و از کارافتادگی کلی کارگر و یا تعطیل کارگاه مطالبات مربوط به مدت مرخصی استحقاقی کارگر به وی و در صورت فوت او به ورثه او پرداخت می‌شود. با توجه به رویه‌های متفاوت مراجع حل اختلاف، به منظور ایجاد وحدت رویه، لازم است در محاسبه مطالبات مربوط به مرخصی ذخیره شده کارگران، تمام پرداخت‌هایی که در روزهای کار به کارگر تعلق می‌گیرد به استثنای آن دسته از مزایا (اعم از نقدی یا غیرنقدی) که پرداخت آن مستلزم حضور در محل کار است (از قبیل ناهار، ایاب و ذهاب و...) منظور شود. ...» - مدیرکل تنظیم و نظارت بر روابط کار

در پاسخ به شکایت مذکور، مدیرکل روابط کار و جبران خدمت معاونت روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به موجب لایحه شماره ۵۲۸۰۴ - ۱۳۹۹/۴/۴ توضیح داده است که:

شماره ۹۸۰۳۳۶۸

۱۴۰۰/۱/۲۱

بسمه تعالی

جناب آقای اکبرپور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۹۸۰۳۳۶۸/۱۲/۱۹ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۹ با موضوع: «ابطال قسمت توضیح ۲ فصل دوم و اطلاق بند ۳ بخش (ب) فصل سوم شیوه‌نامه چگونگی تشکیل و تکمیل پرونده‌های بیمه بیکاری (مصوب اردیبهشت سال ۱۳۹۵)» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۲/۱۹ شماره دادنامه: ۱۹۵۸ شماره پرونده: ۹۸۰۳۳۶۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: آقای سعید کنعانی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال قسمت توضیح ۲ فصل دوم و قسمت آخر بند ۳

بخش (ب) فصل سوم شیوه‌نامه چگونگی تشکیل و تکمیل پرونده‌های بیمه بیکاری مصوب اردیبهشت سال ۱۳۹۵ صادره از اداره سیاست‌گذاری امور بیمه بیکاری وابسته به اداره کل حمایت از مشاغل و بیمه بیکاری معاونت روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

گردش کار: شاکي به موجب دادخواستی ابطال بند ۶ فصل اول و قسمت توضیح ۲

فصل دوم و قسمت آخر بند ۳ بخش (ب) فصل سوم شیوه‌نامه چگونگی تشکیل و تکمیل پرونده‌های بیمه بیکاری مصوب اردیبهشت سال ۱۳۹۵ صادره از اداره سیاست‌گذاری امور بیمه بیکاری وابسته به اداره کل حمایت از مشاغل و بیمه بیکاری معاونت روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

« با سلام و احترام، بند ۶ فصل اول:

از آنجا که بهره‌مندی و استفاده از مقرری بیمه بیکاری را ملزم و بایست به پرداخت ۳٪ حق بیمه بیکاری از جانب کارفرما دانسته مغایر با ماده ۳۶ قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴/۳/۱۹ و برخلاف قانون تفسیر شمول ماده ۳۶ قانون تأمین اجتماعی به بیمه‌شدگان و رعایت آن توسط سازمان تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۹۰/۱۱/۱۸ می‌باشد. همچنین دادنامه وحدت رویه شماره ۲۲۹ - ۱۳۸۳/۶/۱۵ کلاسه پرونده ۹/۸۱ هیأت عمومی مقرر می‌دارد: عدم پرداخت آن رافع مسئولیت و تعهدات سازمان در مقابل بیمه شده از جمله پرداخت بیمه ایام بیکاری به افراد واجد شرایط نخواهد بود. مضافاً با آراء شعب دیوان که قضات در همین موضوع صادر نمودند در معارضت و مغایرت است.

توضیح ۲ از فصل دوم: شق آخر ماده ۳۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری، طرح شکایت در دیوان را مانع از اجرا و توقف از ادامه رسیدگی ندانسته و ماده ۳۵ قانون مذکور نیز توقف اجرای اقدامات و تصمیمات را منوط به صدور دستور موقت اعلام نموده است. بنابراین مانحن فیه که صرف شکایت در دیوان را به منزله صدور دستور موقت تلقی و موجب توقف ادامه رسیدگی دانسته، مستحق ابطال است.

بند ۳ بخش (ب) از فصل سوم: مستند به ماده ۴ قانون بیمه بیکاری و ماده ۳ آیین‌نامه اجرایی آن، تشخیص بیکاری بدون میل و اراده بر عهده واحد کار و امور اجتماعی است و مفید صلاحیت ادارات کار در تشخیص کارگر ذیحق به استفاده از مزایای مندرج در قانون اخیرالذکر است و قانونگذار حقی برای سازمان تأمین اجتماعی در خصوص عدم موافقت با آن حکم ننموده است. از طرف دیگر سازمان تأمین اجتماعی به دلالت دادنامه وحدت رویه شماره ۱۴۹ - ۱۵۲ مورخ ۱۳۸۴/۴/۵ کلاسه پرونده ۵۰/۸۲ - ۵۰۳/۸۲ هیأت عمومی ملزم و مکلف به اجرای آن می‌باشد. بنابراین اعطای اختیار «عدم موافقت شعبه تأمین اجتماعی» که به منزله نفی صلاحیت واحدهای ذیصلاح کار و امور اجتماعی است مغایر با مواد قانونی صدرالاشاره می‌باشد.

متن مقرر در مورد شکایت به شرح زیر است:

« فصل دوم: مدارک مورد نیاز برای تشکیل پرونده بیمه بیکاری

توضیح ۲: چنانچه متقاضی در دیوان عدالت اداری شکایت نموده باشد، تا زمان صدور رأی نهایی دیوان عدالت اداری، موضوع قابل بررسی نمی‌باشد و به محض ابلاغ رأی قطعی دیوان، بررسی موضوع به جریان می‌افتد. (متقاضی حداکثر ۱۰ روز داخل استان و یک ماه خارج از استان رأی دیوان را ارایه نماید)

فصل سوم: مراحل تشکیل پرونده بیمه بیکاری در کارایی‌ها

(ب) فرآیند عدم موافقت با برقراری مقرری بیمه بیکاری

۳- در صورت موافقت رئیس اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی پرونده به صورت الکترونیکی به شعبه تأمین اجتماعی مربوطه ارسال می‌گردد و در صورت موافقت شعبه،

۱- یکی از مهمترین وظایف اداره کل روابط کار و جبران خدمت، « نظارت بر عملکرد مراجع حل اختلاف کار و نظارت بر حسن اجرای قوانین و مقررات مربوط » می‌باشد. بنابراین ایجاد هماهنگی و وحدت رویه در واحدهای اجرایی و صدور نامه ها و دستورالعمل ها و بخشنامه‌های این اداره کل در راستای وظایف تعیین شده است.

۲- مرخصی سالانه کارگران به ترتیبی است که در ماده ۶۴ قانون کار پیش بینی شده است. به موجب ماده یاد شده مرخصی استحقاقی سالانه کارگران بدون احتساب جمعه و تعطیلات رسمی معادل ۲۶ روز کاری تعیین گردیده است. با توجه به اینکه به علل و عوامل مختلفی ممکن است کارگر امکان استفاده از مرخصی استحقاقی سالانه خود را نیابد، قانون کار امکان ذخیره مرخصی مذکور را برای کارگر پیش بینی نموده است. در ماده ۶۶ قانون کار، در هر سال ۹ روز از مانده مرخصی استحقاقی کارگران خود به خود برای سنوات بعد ذخیره می‌گردد و مزد مرخصی استحقاقی استفاده نشده در موارد خاتمه قرارداد کار قابل محاسبه و پرداخت می‌باشد.

۳- ایام مرخصی استحقاقی سالانه کارگران به منزله و در حکم روزهای کار آنان می‌باشد و همچنان که در مورد پرداخت دستمزد مربوط به ایام مرخصی در حین اشتغال عمل می‌شود در هنگام خاتمه قرارداد کار، بازخرید مرخصی استحقاقی استفاده نشده نیز باید بر اساس حق السعی کارگر محاسبه و پرداخت گردد. بر همین مبنا دستورالعمل موضوع شکایت در راستای مفاد ماده ۷۱ قانون کار و به منظور ایجاد وحدت رویه در مراجع حل اختلاف، مبنی بر احتساب تمام پرداخت هایی که در روزهای کار به کارگر تعلق می‌گیرد در محاسبه ذخیره مرخصی صادر شده است.

۴- عبارات مزد و حقوق در مواد ۳۵ و ۳۶ قانون کار به صراحت تعریف شده و برخلاف تلقی شاکي، دادنامه شماره ۳۳۲۸ - ۱۳۹۸/۱۱/۲۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در مقام باز تعریف یا ارائه تعریف جدید و متفاوت از متن قانون کار نبوده بلکه در راستای تبیین مبنای محاسبه حق سنوات خدمت بوده است. لذا بدیهی است استناد ایشان به دادنامه مذکور بلاوجه و قیاس مع الفارق می‌باشد.

۵ - لازم به ذکر است هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در رأی وحدت رویه شماره ۸۶۱ - ۱۳۸۷/۱۲/۱۳ در خصوص مبنای محاسبه مرخصی استحقاقی استفاده نشده کارگران، مفاد دستورالعمل شماره ۳ روابط کار را به صورت کلی تایید نموده و قائل به تفکیک مفاد آن نشده است. در دستورالعمل موضوع شکایت صراحتاً اشاره شده است «... به استثنای آن دسته از مزایا که پرداخت آن مستلزم حضور در محل کار است». در هر حال به موجب دستورالعمل معترض عنه در محاسبه مطالبات مانده مرخصی مزایایی که پرداخت آن با حضور کارگر در کارگاه ارتباط مستقیم دارد و عدم حضور کارگر در کارگاه موجب حذف یا قطع آن مزایا می‌شود (مانند ناهار - ایاب و ذهاب و ...) و در قبال انجام کار و به طور ثابت پرداخت نمی‌شود و تنها تأمین کننده ملزومات، امکانات و مقدمات برای انجام کار می‌باشد. ملاک قرار نمی‌گیرد.

۶ - با عنایت به مراتب بالا، درخواست رد شکایت شاکي را دارم. در ضمن در صورت صلاحدید خواهشمندم دستور فرمایید نماینده این اداره کل برای شرکت در جلسه دعوت گردد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۹ با حضور معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

بر اساس ماده ۷۱ قانون کار جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۶۹: « در صورت فسخ یا خاتمه قرارداد کار یا بازنشستگی و از کارافتادگی کلی کارگر و یا تعطیل کارگاه مطالبات مربوط به مدت مرخصی استحقاقی کارگر به وی و در صورت فوت او به ورثه او پرداخت می‌شود» و بنا به حکم مقرر در ماده ۶۴ قانون مذکور، مرخصی استحقاقی کارگران بر مبنای مزد آنها محاسبه می‌گردد. نظر به اینکه به موجب ماده ۳۵ قانون کار مزد عبارت است از: « وجه نقدی یا غیرنقدی و یا مجموع آنها که در مقابل کار به کارگر پرداخت می‌شود.» و مطابق رأی وحدت رویه شماره ۸۶۱ - ۱۳۸۷/۱۲/۱۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری: « مرخصی ذخیره شده، ایامی است که کارگر مشمول قانون کار با وجود حق استفاده از مرخصی با دریافت مزد قانونی از آن برخوردار نشده بلکه عملاً به کار اشتغال داشته است، بنابراین استحقاق او به استفاده از تمام دریافتی ایام اشتغال به خدمت بر اساس قانون کار و مقررات مربوط به آن محرز است»، لذا بنا به مراتب فوق دستورالعمل شماره ۳ اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار که بر مبنای آن مزایایی که پرداخت آنها مستلزم حضور در محل کار است از شمول عنوان مطالبات مربوط به مرخصی ذخیره شده کارگران خارج شده است، خلاف قانون و خارج از اختیار بوده و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

معاون قضایی دیوان عدالت اداری - احمد درزی رامندی

ثانیاً: طبق ماده ۴ قانون بیمه بیکاری (مصوب ۱۳۶۹/۶/۲۶)، معرفی بیمه‌شدگان مشمول دریافت مقرری بیمه بیکاری بر عهده واحد کار و امور اجتماعی محل بوده و سازمان تأمین اجتماعی صرفاً به بررسی و اعلام سابقه بیمه پردازی متقاضی دریافت مقرری بیمه بیکاری می‌پردازد، علیهذا اطلاق بند ۳ بخش (ب) از فصل سوم شیوه‌نامه چگونگی تشکیل و تکمیل پرونده‌های بیمه بیکاری (مصوب اردیبهشت ۱۳۹۵) که ادامه فرایند تشکیل پرونده بیمه بیکاری را به موافقت شعبه تأمین اجتماعی منوط کرده است، با ماده ۴ قانون بیمه بیکاری و رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره ۱۴۹ - ۱۵۲ مورخ ۱۳۸۴/۴/۵ مغایرت دارد. بنا به مراتب فوق، اطلاق توضیح ۲ فصل دوم و اطلاق بند ۳ بخش (ب) فصل سوم شیوه‌نامه چگونگی تشکیل و تکمیل پرونده‌های بیمه بیکاری (مصوب اردیبهشت ۱۳۹۵) مغایر با قوانین و آرای هیأت عمومی به شرح فوق الذکر است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

معاون قضایی دیوان عدالت اداری - احمد درزی رامندی

شماره ۹۸۰۲۴۷۰ - ۱۳۹۹/۱۲/۲۴

بسمه تعالی

جناب آقای اکبرپور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۷۳۵ مورخ ۱۳۹۹/۱۰/۱۶ با موضوع: «ابطال بخشنامه‌های شماره ۱۸۳۰۲ - ۱۳۹۴/۱/۱۲ مدیرکل تدوین و هماهنگی مقررات اداری و استخدامی وزارت نفت و قسمت آخر بخشنامه‌ی شماره ۷۸۵۹۰ - ۱۳۹۸/۲/۲۵ معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی وزارت نفت» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۰/۱۶ شماره دادنامه: ۱۷۳۵ شماره پرونده: ۹۸۰۲۴۷۰

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: آقای مجید شهیدی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بخشنامه شماره ۱۸۳۰۲ - ۱۳۹۴/۱/۱۲ مدیرکل

تدوین و هماهنگی مقررات اداری و استخدامی وزارت نفت و قسمت آخر بخشنامه شماره ۷۸۵۹۰ - ۱۳۹۸/۲/۲۵ معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی وزارت نفت

گردش کار: شاکي به موجب دادخواستی ابطال بخشنامه شماره ۱۸۳۰۲ - ۱۳۹۴/۱/۱۲ مدیرکل

تدوین و هماهنگی مقررات اداری و استخدامی وزارت نفت و قسمت آخر بخشنامه شماره ۷۸۵۹۰ - ۱۳۹۸/۲/۲۵ معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی وزارت نفت را خواستار شده

و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

«رئیس محترم دیوان عدالت اداری

موضوع: ابطال بخشنامه سقف حقوق و مزایای سال ۱۳۹۴

با سلام: احتراماً به استحضار می‌رساند مدیرکل تدوین و هماهنگی مقررات اداری و

استخدامی وزارت نفت طی دستورالعمل شماره ۱۸۳۰۲ - ۱۳۹۴/۱/۲۲ سقف حقوق کارکنان

در مناطق غیرگرمسیر (شمال) ۸۳/۹۵۹/۲۰۰ ریال و گرمسیر (جنوب) ۱۱۲/۰۲۲/۰۰۰ ریال

اعلام نمود. اخیراً به موجب بخشنامه شماره م ت م س ۷۸۵۹۰/۱ - ۱۳۹۸/۲/۲۵ معاون

توسعه مدیریت و سرمایه انسانی وزارت نفت متأثر از مصوبه شماره ۸۷۲۴/ت/۵۶۴۸۲ ه -

۱۳۹۸/۱/۳۱ هیأت وزیران با اخذ موافقت از مقام عالی وزارت نفت در هاشم نامه فوق‌الذکر

سقف حقوق و مزایا کارکنان (خالص) دریافتی ماهانه در شمال (مناطق غیرگرمسیر

۲۳۵/۸۳۰/۰۰۰ ریال) و در جنوب (مناطق گرمسیر ۳۰۶/۵۷۹/۰۰۰ ریال) تعیین و ابلاغ

شده است. با عنایت به اینکه در بخشنامه سقف مذکور را شامل کلیه حقوق و فوق‌العاده‌های

مستمر و غیرمستمر اعلام نموده در حالی که در بخشنامه مجدداً سقف حقوق و

فوق‌العاده‌های مستمر سال ۱۳۹۸ را عیناً به مانند دستورالعمل ۱۸۳۰۲ - ۱۳۹۴/۱/۲۲ در

مناطق غیرگرمسیر ۸۳/۹۵۹/۰۰۰ ریال و در مناطق گرمسیر ۱۱۲/۰۲۲/۰۰۰ ریال تعیین

کرده است. ملاحظه می‌فرمائید که بخشنامه مذکور در اجحافی آشکار، دو بار برای حقوق

و مزایای مستمر، سقف تعیین کرده و شرکت نیز عملاً دو بار این سقفها را اعمال و

نهایتاً دریافتی کارمندان با این رویه ناصحیح تنزل قابل توجهی می‌نماید. لذا تقاضا دارد

قسمت آخر بخشنامه شماره ۷۸۵۹۰ - ۱۳۹۸/۲/۲۵ و همچنین دستورالعمل شماره

۱۸۳۰۲ - ۱۳۹۴/۱/۲۲ مدیرکل تدوین و هماهنگی مقررات اداری و استخدامی وزارت نفت که

مستند و منشاء اعمال در مرحله‌ای تزییع سقف حقوق کارمندان می‌باشد، ابطال گردد.»

در پاسخ به اخطار رفع نقص ۱۳۹۸/۶/۶ مدیر دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

از جهت اعلام موارد مغایرت قانونی مقررات مورد اعتراض، شاکي اعلام کرده است که:

پرونده برای ادامه فرآیند بیمه بیکاری عودت می‌گردد. در صورت عدم موافقت شعبه تأمین اجتماعی پرونده برای بررسی به کمیته هماهنگی استانی ارسال می‌گردد.»

در پاسخ به شکایت مذکور، مدیرکل حقوقی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به موجب لایحه شماره ۲۱۸۳۱۱ - ۱۳۹۸/۱۱/۱۴ نامه شماره ۲۱۱۶۷۷ - ۱۳۹۸/۱۱/۱۶ سرپرست اداره کل حمایت از مشاغل و بیمه بیکاری معاونت روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی را ارسال کرده است که متن آن به قرار زیر است:

۱- در خصوص بند ۶ از فصل اول، مطابق ماده ۵ قانون بیمه بیکاری حق بیمه به میزان ۳٪ مزد بیمه شده می‌باشد که کلاً توسط کارفرما تأمین و پرداخت می‌شود. موضوع عدم واریز حق بیمه توسط کارفرما نیز مطابق ماده ۳۶ قانون تأمین اجتماعی تعیین و تکلیف گردیده است. لذا ذکر عبارت «لیست ۳٪ حق بیمه بیکاری توسط کارفرما ارسال شده باشد» به مفهوم احراز رابطه کارگری و کارفرمایی و ماده ۱۴۸ قانون کار می‌باشد و با موضوع پرداخت و یا عدم پرداخت حق بیمه متفاوت است. بدیهی است که اجرای ماده ۳۶ قانون تأمین اجتماعی برای سازمان تکلیف می‌باشد.

۲- توضیح بند ۲ از فصل دوم، با عنایت به اینکه ما نحن فیه در خصوص متقاضیانی است که درخواست بیمه بیکاری آنان در اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی مورد بررسی و مورد مخالفت قرار گرفته است که جهت تجدیدنظر خواهی به دیوان عدالت اداری مراجعه می‌نمایند. معذکال پرونده بیمه بیکاری افراد موصوف در اداره کار مختومه بوده و تنها در صورت ارائه آرای قطعی دیوان عدالت اداری (مبنی بر شمولیت آنها) بررسی مجدد امکان پذیر می‌باشد. بنابراین بند فوق الذکر از شیوه‌نامه مغایرتی با مواد ۳۵ و ۳۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری نداشته و موجب توقف ادامه رسیدگی بیمه بیکاری نمی‌گردد.

۳- قسمت پایانی بند ۳ بخش (ب) از فصل سوم، موضوع مورد شکایت طی نامه شماره ۱۰۴۰۳۹ - ۱۳۹۸/۶/۹ توسط این اداره کل به شرح ذیل مورد اصلاح و اطلاع رسانی به واحدهای اجرایی قرار گرفته است: «در صورت اختلاف نظر مابین نماینده کار و تأمین اجتماعی نظر رئیس واحد کار و امور اجتماعی ملاک عمل خواهد بود» مراتب جهت استحضار و صدور دستور مقتضی ایفاد می‌گردد.»

در اجرای ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ پرونده به هیأت تخصصی بیمه، کار و رفاه اجتماعی دیوان عدالت اداری ارجاع می‌شود و هیأت مذکور به موجب دادنامه شماره ۸۶۱ - ۱۳۹۹/۷/۷ بند ۶ فصل اول شیوه‌نامه چگونگی تشکیل و تکمیل پرونده‌های بیمه بیکاری (مصوب اردیبهشت سال ۱۳۹۵ اداره سیاست گذاری امور بیمه بیکاری معاونت روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی) را قابل ابطال تشخیص نداد و رأی به رد شکایت صادر کرد. رأی مذکور به علت عدم اعتراض از سوی رئیس دیوان عدالت اداری و یا ده نفر از قضات دیوان عدالت اداری قطعیت یافت.

رسیدگی به قسمت توضیح ۲ فصل دوم و قسمت آخر بند ۳ بخش (ب) فصل سوم شیوه‌نامه چگونگی تشکیل و تکمیل پرونده‌های بیمه بیکاری مصوب اردیبهشت سال ۱۳۹۵ صادره از اداره سیاست گذاری امور بیمه بیکاری وابسته به اداره کل حمایت از مشاغل و بیمه بیکاری معاونت روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در دستور کار هیأت عمومی قرار گرفت.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۹ با حضور معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

الف - در رابطه با توضیح ۲ فصل دوم شیوه‌نامه چگونگی تشکیل و تکمیل پرونده‌های بیمه بیکاری (مصوب اردیبهشت ۱۳۹۵)، نظر به اینکه اولاً: در فرضی که متقاضی مقرری بیمه بیکاری دارای شرایط لازم برای بهره‌مندی از مقرری مذکور نبوده و مراجع شبه قضایی رأی به عدم صلاحیت وی در دریافت آن را صادر کرده باشند، بررسی موضوع توسط سازمان تأمین اجتماعی می‌تواند منوط به رأی دیوان عدالت اداری گردد. ولی اطلاق منوط شدن بررسی سازمان به هر گونه طرح شکایت در دیوان عدالت اداری، موجب تأخیر در تعیین تکلیف شهروندان و در نتیجه تزییع حقوق آنان خواهد گردید. ثانیاً: طرح شکایت در دیوان عدالت اداری و رسیدگی به آن، مانع بررسی مقام اداری به صلاحیت متقاضی برای بهره‌مندی از مقرری بیمه بیکاری نمی‌باشد و منوط شدن آن به رسیدگی شکایت در دیوان عدالت اداری فاقد وجهت قانونی است.

ب - در رابطه با قسمت آخر بند ۳ بخش (ب) از فصل سوم شیوه‌نامه چگونگی تشکیل و تکمیل پرونده‌های بیمه بیکاری (مصوب اردیبهشت ۱۳۹۵)، نظر به اینکه اولاً: هرچند بند ۳ بخش (ب) از فصل سوم شیوه‌نامه مورد شکایت، طی نامه مدیرکل حمایت از مشاغل و بیمه بیکاری وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی خطاب به مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان تهران به شماره ۱۰۴۰۳۹ - ۱۳۹۸/۶/۹ بدین صورت مورد اصلاح قرار گرفته است: «در صورت وجود اختلاف نظر بین هیأت بررسی کنندگان بیمه بیکاری، بر اساس نظر رئیس واحد کار و امور اجتماعی محل عمل خواهد شد»، ولی با توجه به عدم ابلاغ سراسری اصلاحیه مذکور، مصوبه قبلی لغو نشده و همچنان مجری و قابل طرح و رسیدگی در هیأت می‌باشد.

می‌باشد. همانطور که ملاحظه می‌نماید، سقف تخصیص در صنعت نفت در جهت احقاق حقوق کارمندان اعمال شده است.

۳- سقف مقرر بالاتر از حقوق پایه به میزان (۲۰٪) برای کارمندان ایثارگر کماکان با عنایت به مراتب ذیل جدول ۲۱ پایه‌ای برای کارمندان موضوعه مجری می‌باشد و تاکنون محدودیت برای این موارد در نظر گرفته نشده است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۰/۱۶ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

با توجه به اینکه اولاً: به موجب ماده ۷۶ قانون مدیریت خدمات کشوری مقرر شده است: «حداقل و حداکثر حقوق و مزایای مستمر شاغلین، حقوق بازنشستگان و وظیفه‌بگیران مشمول این قانون و سایر حقوق‌بگیران دستگاه‌های اجرایی و صندوق‌های بازنشستگی وابسته به دستگاه‌های اجرایی هر سال با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره - سقف حقوق ثابت و فوق‌العاده‌های مستمر نباید از ۷ برابر حداقل حقوق ثابت

و فوق‌العاده‌های مستمر تجاوز کند. فوق‌العاده‌های مذکور در بندهای ۲، ۳ و ۵ ماده ۶۸

فوق‌العاده مستمر تلقی می‌گردند.» حکم مقرر در ماده مذکور به عنوان یک مقرر خاص برای همه دستگاه‌های اجرایی لازم‌الاجراست و از آنجا که کارکنان وزارت نفت و

شرکت‌های تابعه آن جزء «سایر حقوق‌بگیران دستگاه‌های اجرایی» محسوب می‌شوند،

مشمول حکم مقرر در این ماده هستند و تعیین حداقل و حداکثر حقوق و مزایای مستمر

شاغلین آنها مشمول مصوبه سالانه هیأت وزیران است در حالی که به موجب بند ۵

تصویب‌نامه شماره ۱۶۱۰۹۱/ت/۵۱۷۳۵-هـ-۱۳۹۳/۱۲/۲۷ هیأت وزیران برای سال ۱۳۹۴

مقرر شده: «حداقل حقوق و مزایای مستمر (شاغلین) موضوع تبصره ماده ۷۶ قانون

مدیریت خدمات کشوری برای کارمندان دستگاه‌های اجرایی مشمول این قانون و سایر مشمولین

ماده مذکور به استثنای مشمولین بند ۷ این تصویب‌نامه در سال ۱۳۹۴ به میزان

هفت میلیون و پانصد هزار (۷/۵۰۰/۰۰۰) ریال و حداکثر حقوق و مزایای مستمر این قبیل

کارمندان هفت برابر حداقل حقوق مذکور در این بند تعیین می‌شود.» و به موجب بند ۵

تصویب‌نامه شماره ۸۷۲۴/ت/۵۶۴۸۵-هـ-۱۳۹۸/۱۳/۳۱ هیأت وزیران برای سال ۱۳۹۸

مقرر شده: «حداقل حقوق و مزایای مستمر شاغلین موضوع ماده ۷۶ قانون مدیریت خدمات

کشوری برای کارمندان دستگاه‌های اجرایی مشمول این قانون و سایر مشمولین ماده مذکور

به استثنای مشمولین قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت در سال ۱۳۹۸ به میزان

۱۵ میلیون و ۶۳۰ هزار ریال و حداکثر حقوق و مزایای مستمر این قبیل کارکنان به میزان هفت

برابر حداقل حقوق مذکور در این بند تعیین می‌شود.» لیکن در مصوبات مورد شکایت میزان

حداکثر حقوق و فوق‌العاده‌های مستمر متفاوت از تصویب‌نامه هیأت وزیران تعیین شده است.

ثانیاً: به موجب ماده ۷۴ قانون مدیریت خدمات کشوری، هماهنگی در تعیین حقوق و

مزایای کارمندان دستگاه‌های اجرایی بر عهده شورای حقوق و دستمزد است و کلیه

دستگاه‌های اجرایی اعم از این که مشمول مقررات قانون مذکور باشند یا نباشند مکلفند قبل از

اتخاذ تصمیم در مراجع قانونی ذی ربط برای تعیین و یا تغییر مبانی و مقررات حقوق و مزایای

کارمندان خود و یا هر نوع پرداخت جدید موافقت شورای مذکور را کسب کنند و از آنجا که به

موجب بند ۳ بخشنامه شماره ۶۴۷۴۴۴-۱۳۹۵/۵/۱۱ شورای مذکور مقرر شده است: «سقف

خالص پرداختی ماهیانه به سایر مقامات و کلیه مدیران و کارکنان مشمول این مصوبه پس از

کسر قانونی و مالیات نباید از ۳ برابر سقف حقوق تعیین شده در ماده ۷۶ قانون مدیریت

خدمات کشوری تجاوز نماید. متوسط این سقف به طور سالیانه ملاک محاسبه خواهد بود.

تبصره: پرداخت به کارکنان و مدیران شاغل در واحدهای عملیاتی مستقر در مناطق

جغرافیایی بد آب و هوا و محروم از تسهیلات زندگی (به تشخیص شورای حقوق و دستمزد)

تا سی درصد بالاتر از سقف مقرر در این بند بلامانع است.» و این مصوبه به موجب دادنامه

شماره ۲۹۵ - ۱۳۹۶/۱۱/۱۸ هیأت تخصصی اداری و استخدامی و دادنامه شماره

۲۷۶۰-۲۷۶۱-۲۷۶۲ مورخ ۱۳۹۸/۹/۲۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مغایر با شرع

و قانون تشخیص داده نشده است. این در حالی است که به موجب بخشنامه مورد شکایت

صادر از سوی معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی وزارت نفت سقف حقوق و مزایای (خالص)

دریافتی ماهانه در سال ۱۳۹۸ متفاوت با مصوبه شورای حقوق و دستمزد می‌باشد.

بنابراین و با عنایت به مراتب فوق، بخشنامه شماره ۱۸۳۰۲-۱۳۹۴/۱/۲۲ مدیرکل

تدوین و هماهنگی مقررات اداری و استخدامی وزارت نفت و قسمت آخر بخشنامه شماره

۷۸۵۹۰-۱۳۹۸/۲/۲۵ معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی وزارت نفت به جهت مغایرت

با قانون و خروج از حدود اختیارات مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و

آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمد کاظم بهرامی

۱- بخشنامه شماره ۶۴۷۴۴۴-۱۳۹۵/۵/۱۱ صادره از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور فقط یک بار سقف حقوقی برای کارکنان دولت منظور نموده است، این در حالی است که در این شرکت با توجه به بخشنامه‌های شماره ت ه م/۱۸۳۰۲-۱۳۹۴/۱/۲۲ و بخشنامه شماره م ت م س/۷۸۵۹۰-۱۳۹۸/۲/۲۵ معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی وزارت نفت دو بار (شامل حقوق پایه و فوق‌العاده مستمر ماهیانه/ و بار دیگر برای سقف حقوق و مزایای خالص دریافتی ماهیانه) این سقف منظور می‌گردد که مطابق اصول ۱۹ و ۲۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و بند ۹ اصل ۳ قانون اساسی، تبعیض ناروا محسوب و باید نسبت به ابطال بخشنامه تبعیض‌آمیز اقدام گردد. بخشنامه‌های صادره وزارت نفت که مورد اعتراض بنده می‌باشد مغایر با اصول زیر می‌باشد:

(بند ۹ اصل ۳: رفع تبعیض ناروا و ایجاد امکانات عادلانه برای همه، در تمام زمینه‌های مادی و معنوی)

(اصل ۱۹: مردم ایران از هر قوم و قبیله که باشند از حقوق مساوی برخوردارند و رنگ، نژاد، زبان و مانند اینها سبب امتیاز نخواهد بود.)

(اصل ۲۰: همه افراد ملت اعم از زن و مرد یکسان در حمایت قانون قرار دارند و از همه حقوق انسانی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی با رعایت موازین اسلامی برخوردارند.)

۲- در ثانی در بند ۲ بخشنامه ۶۴۷۴۴۴-۱۳۹۵/۵/۱۱ سازمان مدیریت برنامه‌ریزی کشور

استناد می‌دارد که سقف اعلامی پس از کسور قانونی معین می‌گردد که معافیت‌های مالیاتی،

کسور بازشستگی، کسر ساعت کار، کارانه، پاداش بهره‌وری و معافیت‌های قانونی دیگر

مانند اخذ مدرک تحصیلی و محاسبه یک رتبه بالاتر آن نیز از جمله کسورات قانونی است

که می‌بایست در سقف حقوق ملاک و منظور قرار نگیرد و به سقف معین شده اضافه گردد.

در غیراین صورت دریافت امتیازات قانونی که برای ایثارگران و جانبازان منظور شده است

عملاً بلا اثر بوده و حذف گردیده است و بخشنامه معتناهایی از مبالغ متعلقه به ایثارگران

از حقوق و مزایای حقه ایشان حذف شده است.»

متن بخشنامه‌های مورد اعتراض به شرح زیر است:

«الف) بخشنامه شماره ۱۸۳۰۲-۱۳۹۴/۱/۲۲ مدیرکل تدوین و هماهنگی مقررات اداری و

استخدامی وزارت نفت:

احتراماً پیرو نامه شماره ت ه م/۲۰۵۸۷-۱۳۹۳/۱/۲۴، سقف حقوق بر اساس محاسبه

مجموع حقوق اصلی و فوق‌العاده‌های مستمر (ویژه، کارگاهی و جذب عمومی ۰/۸) با توجه

به مناطق گرمسیر و غیرگرمسیر به شرح ذیل تعیین می‌شود: «از ابتدای ۱۳۹۴/۱/۱،

مناطق گرمسیر به میزان ۱۱۲/۰۲۲/۰۰۰ ریال و مناطق غیرگرمسیر ۸۳/۹۵/۲۰۰ ریال»

خواهشمند است، دستور اقدام مقتضی صادر فرمایند.

ب) قسمت آخر بخشنامه شماره ۷۸۵۹۰-۱۳۹۸/۲/۲۵ معاون توسعه مدیریت و

سرمایه انسانی وزارت نفت:

- سقف حقوق و مزایای (خالص) دریافتی ماهانه در سال ۱۳۹۸:

در شمال (غیرگرمسیر) ۲۳۵/۸۳۰/۰۰۰ ریال در جنوب (گرمسیر) ۳۰۶/۵۷۹/۰۰۰ ریال

سقف حقوق و مزایای فوق‌الذکر شامل کلیه حقوق و مزایای مستمر و غیرمستمر از جمله

حقوق پایه، فوق‌العاده‌های ویژه، کارگاهی، جذب، متمم گرمسیر جنوب، محرومیت از تسهیلات

زندگی، حق التدریس اعضای هیأت علمی، کارانه پزشکان و... می‌باشد. (پاداش موضوع بند الف)

ماده ۵۰ قانون برنامه پنجم توسعه که در ضوابط اجرایی بودجه تعیین می‌شود، عیدی و حق

مأموریت روزانه مشمول سقف حقوق و مزایای مذکور در این بند نمی‌باشد.)

- سقف حقوق و فوق‌العاده‌های مستمر سال ۱۳۹۸:

در شمال (غیرگرمسیر) ۸۳/۹۵/۰۰۰ ریال در جنوب (گرمسیر) ۱۱۲/۰۲۲/۰۰۰ ریال»

در پاسخ به شکایت مذکور، معاون امور حقوقی و مجلس وزارت نفت به موجب لایحه

شماره ۳۴۷۰۲۳-۱۳۹۸/۸/۴ توضیح داده است که:

۱- مطابق مفاد بخشنامه شماره ۶۴۷۴۴۴-۱۳۹۵/۵/۱۱ معاون رئیس‌جمهور و

رئیس وقت سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، سقف مقرر نباید از ۳ برابر حداکثر سقف حقوق

تعیین شده در ماده (۷۶) قانون مدیریت خدمات کشوری تجاوز نماید. همچنین وفق

تبصره ذیل آن، پرداخت به کارکنان و مدیران عامل در واحدهای عملیاتی مستقر در

مناطق جغرافیایی بد آب و هوا و محروم از تسهیلات زندگی تا سی درصد بالاتر از سقف مقرر،

بلامانع است. بر اساس مفاد همین بخشنامه دستورالعمل شماره ۱۷۷۷/ص/م-۱۳۹۵/۵/۲۴

وزیر نفت نیز به مورد اجرا گذارده شده است.

۲- سقف حقوق و مزایای مستمر سال ۱۳۹۸ با عنایت به مفاد نامه خیلی محرمانه

شماره ت م ه/۳۲۷۹۲۶-۱۳۹۸/۴/۲۲، به میزان ۱۰۹/۴۱۰/۰۰۰ ریال و ۱۱۸/۵۷۶/۰۰۰ ریال

به ترتیب برای مناطق غیرگرمسیر (شمال) و گرمسیر (جنوب) مطرح نظر واقع شده است.

همانطور که مستحضر می‌باشند این سقف مطابق مفاد ماده (۷۶) قانون مدیریت خدمات

کشوری برای کارمندان دستگاه‌های اجرایی مشمول این قانون در سال ۱۳۹۸ مستند به مفاد

بند (۵) تصویب‌نامه شماره ۵۶۴۸۵-ت/۸۷۲۴-هـ-۱۳۹۸/۱/۳۱، برابر با ۱۰۹/۴۱۰/۰۰۰ ریال